בראתי יצר הרע ובראתי לו MONSEYEDITION הדלקת גרות שבת – 6:44 זמן קריאת שמע/ מ"א – 9:30 10:06 – דמן קריאת שמע /הגר"א סוף זמז תפילה/להגר"א – 11:06 זמז לתפילת מנחה גדולה – 1:35 שקיעת החמה שבת קודש – 7:03 מוצט"ק צאת הכוכבים – 7:53 צאה"כ / לרבינו תם – 15:8

TORAH TAVLIN IS ALSO AVAILABLE ONLINE TO VIEW ARCHIVES, STORIES.ARTICLES OF INTEREST OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. ORSENDANEMAILTO

שבת קודט פרשת כי תשא – שושן פורים – ט"ו אדר תשפ"ה Shabbos Parshas Ki Sisa - Shushan Purim - March 15, 2025

ויאמר משה מלאו ידכם היום לה' כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם

היום ברכה ... (לב-כמ) - השפעתה של מצוה למקיימה ולדורותיו 9רש"י: מלאו ידכם. אתם ההורגים אותם. בדבר זה תתחנכו להיות כהנים למקום. בשפתי חכמים מבאר דבריו וז"ל: פירוש מתחלה היו הבכורים כהנים למקום כשחטאו בעגל והקריבו קרבן לעכו"ם הרגו אותם ואתם תהיו תחתם כהנים למקום ואמר תתחנכו כי מלוי יד מורה על החינור כשנכנס לדבר להיות מוחזק מאותו יום הלאה כדפירש"י לעיל בפרשת תרומה. עכ"ל.

רואים אנו מכאז שבזה שנמנעו שבט לוי מליטול חלק בחטא העגל זיכו בזה הז לעצמם והן לדורותיהם אחריהם. וכפי המסופר שפעם דיבר **מרן החפץ חיים זצ"ל** עם איזה יהודי. ובתור דבריו אמר לו: מז הראוי שתתבונז מהי סיבת הדבר שאני זכיתי היות כהו. אשר משמעותה היא שכשיבנה בית המקדש אזכה לשמש לפני בוראי בכהונה ולגרום לו בכר נחת רוח יתירה. ואתה לא זכית בזכות עצום כזה. כלום עשיתי איזה פעולה טובה טרם שנולדתי להורי הכהנים שבזה יכולים לתלות ההבדל בינינו? לוא לא כז. ואם כז למה אני זכיתי בזאת ואתה לא? אלא בהכרח. השיב החפץ חיים. ואים אנו מזה עד היכז הוא כוחה של זכות אבות. אכז מצידי אינני ראוי לאותה דולה כלל וכלל, אר כיוון שאבותי לפני כשלושת אלפי שנים עמדו בנסיון שאבותיר. לא עמדו בו לכן זיכו הם בכך לכל יוצאי חלציהם לדורותיהם בגדולה ובקדושה תירה. כי כל פעולה טובה שהאדם עושה זוכה על ידה להתעלות והשפעתה אינה על עצמו בלבד כי אם על כל הנפשות הכלולים בו.

וכעין זה רואים אנו גם בחז"ל, דאיתא בגמרא (יומא פז.) אשריהם לצדיקים. לא דיין שה זוכיז אלא שמזכיז לבניהם ולבני בניהם עד סוף כל הדורות. שכמה בנים היו לו

תשועתם היית לנצח ... (שושנת יעקב) - לימוד נפלא מפורים

לודם פורים ביום י"ג אדר יש לנו תענית של "תענית אסתר". וכתב **המשנה ברורה** תרפ"ו. ב") לבאר מדוע מתענים ביום זה וז"ל: "מתעניו בי"ג באדר. כי בימי מרדכי אסתר נקהלו ביום י"ג באדר להלחם ולעמוד על נפשם. והיו צריכין לבקש רחמים תחנונים שיעזרם ה' להנקם מאויביהם ומצינו כשהיו ביום מלחמה שהיו מתעניו. שכו ארז"ל שמשה רבינו ע"ה ביום שנלחם עם עמלק היה מתענה. וא"כ בודאי גם בימי מרדכי יו מתענים באותו יום. ולכז נהגו כל ישראל להתענות בי"ג באדר. ונקרא "תענית אסתר" כדי לזכור שהש"י רואה ושומע כל איש בעת צרתו כאשר יתענה וישוב אל ה' בכל לבבו כמו שעשה בימים ההם". עכ"ל. תענית זו איננה כשאר תעניות ציבור. עיקרה של התענית הוא כדי להזכיר שהשי"ת שומע לתפילת כאו"א. וכמו שכלל ישראל בקשו חמים שיעזרם השי"ת לנצח במלחמה. וענה השי"ת לתפילתם. כמו כז יענה לתפילתינו בשאנו הוראים לו ית'. וכיוז שכז. להלכה יש בתענית זו כמה קולות יותר משאר תעניות. תענית אסתר היא תענית של שמחה. כלשון הכל בו (ס" ס"ב): "זהוא תענית של שמחה". והיינו. שכשיזכור שתכליתה של התענית הוא להורות שהשי"ת שומע לתפילתנו. באים לידי שמחה! איז שמחה גדולה מזו, לידע שכש<u>מתפלל, השי"ת מבטיח לשמוע</u>

לאהרן שראויין לישרף כנדב ואביהוא. שנאמר (ויקרא י. יב) הנותרים אלא שעמד להם זכות אביהם. אוי להם לרשעים. לא דייו שמחייביו עצמו אלא שמחייביו לבניהם ולבני בניהם עד סוף כל הדורות. הרבה בנים היו לו לכנען שראויין ליסמך, כטבי. עבדו של רבן גמליאל, אלא שחובת אביהם גרמה להז. עכ״ל הגמרא. הרי לנו מכאו שכל פעולותיו של האדם הן לטוב והן למוטב משפיעים עליו ועל דורותיו אחריו. אם הוא עושה מעשים טובים נמשר הטוב עליו ועליהם. ואם ח"ו להיפר אז הוא גורם השחתו לו ולדורותיו. וכמו שרואים שאפילו אצל הכנעניים יש השפעה לרעה על זרעם מכח מעשיהם.

דבר זה הוא חיזוק עצום כשנזדמו לו לאדם נסיוז קשה לפרוש מעבירה או לקיים איזה מצוה אשר מעלתה רמה ביותר. ומחמת חשיבות הדברים יכביד היצר את כל כובד משקלו למנוע זאת מהאדם. ויראה לו פנים כאילו איז הדבר ביכולתו לקיים מצווה זו מחמת סיבות שונות ומשונות. וכמו כן יפתיהו שאינו שייך שיעמוד בנסיונו הקשה ולהמנע מלעבור את פי ה'. וימציא לו היתרים ואמלתאות למעשיו. ומחמת אלו הפיתויים יתקשה האדם מאוד ליישר את אורחותיו. אד עליו לדעת כי לפום צערא אגרא, (אבות ה, כג) וכפי גודל התחזקותו כך יטיב לעצמו ולדורותיו. כפי שרואים אנו כאז, שהרי מעשה העגל היה גם כן נסיון עצום מאוד. [כפי שניכר מעצם הדברים שהרי אחרת לא שייר כזאת שיהיו נכשלים בה אחר שראו ניסים נפלאים וחסד השי"ת החופה עליהם מעת יציאת מצרים ועד אותה שעה] אשר א"א כלל להביז זאת בשכלינו הקצר. וכיון שעמדו בני לוי בנסיונם הקשה, זכו ונתעלו בקדושה יתירה עד סוף כל הדורות.

השי"ת יהיה בעזרינו. שתהיה היכולת בידינו לעמוד מול הרוחות הזרות של היצר החפץ לכלות כל חלקה טובה של האיש הישראלי. ונזכה בזכותה להתעלות מעלות רמות בתורה ובעבודת השי"ת. אנו ודורותינו אחרינו.

תפילתו. וזהו עיקר התכלית של פורים. שכתב הרמב"ם (הקדמה ליד החזקה. סוף מנין המצוות הקצר) על מצות קריאת המגילה וז"ל: "וצוו לקרות המגילה בעונתה כדי להזכיר שבחיו של הקב"ה. ותשועות שעשה לנו והיה קרוב לשועינו. כדי לברכו ולהללו, וכדי להודיע לדורות הבאים שאמת מה שהבטיחנו בתורה: כי מי גוי גדול אשר לו אלקים קרובים אליו כה' אלהינו בכל הראנו אליו". עכ"ל. הרי מבואר בדברי הרמב"ם שעיקר התכלית בקריאת המגילה הוא שכל אחד ואחד מהדורות הבאים יבוא לידי ההכרה. שמה שכתוב בתורה "כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו כה' אלהינו בכל קראנו אליו". הוא אמת! שע"י תפילתנו. השי"ת הבטיחנו שישמע לנו. ומובטחים אנו שנזכה לישועות!

וזו הכוונה בזה שאומרים ״תשועתם היית לנצח״. שהישועה של פורים קיימת לנצח. וביאר הסבא מקלם (הכמה ומוסר אות קמ"ג): "היום בושתי כי לא ידעתי דברי אשר דברתי זה כמה, והיום הבנתי "תשועתם היית לנצח" פי'. "תשועתם" אז לא היה רק לדורם אבל "לנצח". ומבאר אח"כ למה. כי הבינו מזה "ותקותם בכל דור ודור" פי'. דורות הבאים יראו כי אין לאדם רק לקוות ולהתפלל אליך. כי מי שראה עת צרה ליעקב בעת שנלקחה הרסה הצדקת להערל הטמא אחשורוש. מי פלל אז שזה לתשועת כלל ישראל בעוד שש שנים. כי נלקחה בשנת שבע ופור המז היה בשנת י"ג. וזאת "להודיע שכל קויר לא יבושו ולא יכלמו כו". פירוש "כל" אף יחידים".

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Halachos of Purim Meshulash (3)

The Megillah relates that the Yidden fought their enemies on the 13th day of *Adar* and celebrated on the following day, the 14th of Adar. In the city of Shushan they had more enemies and the battle lasted two days. They celebrated on the 15th of Adar. Shushan was a walled city and Chazal instituted that Shushan and other walled cities such as Yerushalayim celebrate Purim on the 15th. This is known as *Shushan Purim* (1). Since the 14th of Adar will never fall on Shabbos, while the 15th of Adar can. some of the *mitzvos* of *Purim* cannot be fulfilled on *Shabbos*, and they are observed instead on Friday and Sunday. In such instances, like this year, *Purim* in *Yerushalayim* spans 3 days, and thus it is called *Purim Meshulash* (the three-day *Purim*). Here is a list of *mitzvos* for each day of *Purim Meshulash*:

Shabbos for fear that one might carry the Megillah in an area where there is no eruv. They instituted that the Yidden of Yerushalayim read the Megillah on Friday, in conformity with the rest of the world. Chazal associated the mitzvah of Matanos

ba'yamin ha'heim ba'zman ha'zeh. Bi'yemei Mordechai) (4).

ביז הריחיים – תבליז מדף היומי – סנהדריז פד:

ארבעים :נסוק for hitting any Yid, is learned from the איסור. The penishment for hitting one's father or mother is איסור. The general ארבעים :נסוק אוווא for hitting any Yid, is learned from the איכור האביז האביז בית לא יוסיף. This is referring to when בית דיו administers בית לא יוסיף. It is a אל it give any extra and certainly a Yid that isn't receiving מלקות be hit. The עונש for hitting any Yid is מלהות מלקות. but מלהות if one creates a חנה is learned עונש. The אזהרה. The אזהרה. The מכה אביו ואמו for hitting any Yid is חנה אביו ואמו אוליי derived from the same pasuk. The רמב" argues and doesn't list מכה או"א as a separate באי יוסר 6ס לאי מוסר מוואל. since it is included in the איניסר 6ס לאיני

The Gemara brings a ישאלה. May a son be מביי דם (bloodletting) for his father? Since he will be making a ישאלה it should be אסיר? The Gemara gives 2 reasons why it is permitted. 1) אהבת לרעד כמוד, a Yid is not מוזהר from doing to others only something he wouldn't want done to himself and since this is a good thing for בהמה it is permitted. 2) We learn a מכה בהמה Just like by בהמה if one makes a חבורה for healing purposes he is פטור. so too by מכה אדם לרפואה one is ר' פפא. פטור would not allow his son to remove a splinter for him and מר בריה would not allow his son to clean out a blister for him, for fear they might make a ממרים פ"ה,ז'ן **רמב"ם**. The ממרים פ"ה,ז'ן **רמב"ם** says a son who was מקאי for his father, or if he is a doctor and cut him for במור for his father, or if he is a doctor and cut him for במור purposes, is . However בעור he should not do this if there is someone else available to do the procedure. If not, the son may do it. The מבר משנה says the במב"ם learns, the 2 reasons given in our Gemara that permit a son to do הקזת הדם means. if no one else is available it's פטור ומותר לכתחילה for the son to do it. The reason הקזת הדם and מולים מור בריה דרבינא their sons to heal them, is because there were others available to perform the procedure. The ניי"ד ס' רמ"א] בית ייסף בית ייסף comments that it seems the who learning our *Gemara* the same way as the רמב"ם. However, he brings the רא"ש and the איז who learn אם מר בריה דרביטא and the איז who learning our *Gemara* the same way as the מר בריה דרביטא arguing on the Gemara's 2 reasons and they hold a בן may never be מקטי דכו for his father. This is why they didn't allow it. He brings the רמב"ן who asks, if the אמוראים were אמוראים their sons might harm them, or in the instance of הקאת הדם might even accidentally kill them, why may any doctor perform a procedure on a patient; he may accidentally kill him and be עובר שגנת סיינף? The מבב"ן explains that since a רופא receil new order or succession of the succ permission ברפאות and it's even a מצוה. he need not be concerned. However, in the case of the אמוראים where it was a splinter remova and the draining of a blister, why allow the son to do it? If he makes a חיוב שגגת חנק, so if there is someone else available, we prefer they do it because if they make a mistaken מורים it's only a שגנת לאז The מחברה says a father may be מוחל says a father may be מוחל and give his son שגנת לאז to hit him and it would be מותר לכתחילה. He brings our *Gemara* and concludes that even though he hasn't seen anyone discuss this, כו נראה לענ"ד, ברור". But many are חולק on this ברור.

R' Schneur Zalman of Liadi zt"l (Baal HaTanya) would say:

יוירא את העגל ומחלת ניחר אף משה"' - From Moshe's reaction to the Golden Calf, we see clearly the great difference between hearing and seeing. Moshe had already heard directly from *Hashem* that the Jews had made an idol and were worshiping it. Yet, it wasn't until he actually saw the idol with his own eyes that his anger was kindled and he threw down the *Luchos*.'

A Wise Man would say: "If you hope for happiness in the world, hope for it from *Hashem*, and not from the world."

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

BE HAPPY With the Special Relationship That תפילה Brings ... Be M'Kabel to Protect It!

855.400.5164 / Text 323.376.7607 / kvodshomavim.org

ישא רחל בח ר' אברהם שלמה סורץ תהא נשפתה צרורה בצרור החיים

Shabbos: Krias HaTorah of Purim is read on Shabbos, as well as a special Haftorah for Purim. Al Hanissim is inserted in davening and bentching. It is proper to add a special dish to the Shabbos meal in honor of Purim. Since the Megillah is not read on *Shabbos*, as mentioned previously, it is proper to discuss the halachos of Purim to remind oneself that it is Purim day (3).

Sunday: The Purim seuda takes place on Sunday and Mishloach Manos are distributed as well. We follow the Poskim who rule that Al Hanissim is not said in davening or bentching. **Friday:** Chazal did not want the Megillah to be read on However, since there is a minority opinion that it should be said. Chacham Ovadia Yosef z"1 recommends that it be added at the end of bentching in the section of Harachaman. (Harachaman yaaseh imanu nisim v'niflaos k'mo she'asa la'avoseinu

L'evyonim with Krias HaMegillah, so even in Yerushalayim,

Matanos L'evyonim is given on Friday, even though it is not yet

Purim. If one has a minhag not to do melacha on Purim (and

treat it like Chol Hamoed), melacha may be performed on Friday

(in Yerushalavim), since it is not actually Purim (2).

מאת הגאון מייר הדב בדוך הודטפלד טלוטיא, דעטר האט מולל עטרת חיים בדוך, קליבלנד הייטס ראט מולל עטרת חיים בדוך, קליבלנד הייטס

יראה כל העם אשר אתה בקרבו את מעשה ה' כי נורא הוא אשר אני עשה עמך ... (לר-י)

The veshivos in Europe were unlike the veshivos in our days. Today, the veshivos take full care of all the needs of the bachurim, but it wasn't so in Europe. The yeshivos didn't have dormitories; most bachurim were far from home, and so boys would sleep on the benches in the local shul. Even then, the benches weren't enough for all the boys; often only the older bachurim had the privilege of sleeping on a bench! The younger bachurim had to sleep on the floor.

One particular thirteen-year-old boy was having a hard time sleeping on the floor and was getting tired of yeshivah life. One day, he received a telegram from his elderly uncle who ran a successful business in a distant town. It read: "We are offering you to take over our successful business. We don't have any descendants to continue it, and you're the most capable relative to run it, so please come and we will set you up."

The boy was very tempted by the offer. He wouldn't have this discomfort anymore. Sleeping on a cold floor in a wintery night wasn't enjoyable, and with uncomfortable sleep every night, he asked himself what he was really gaining out of yeshivah? "I can't continue like this," he told himself, "enough is enough. I'm going to take him up on the offer."

The night before he planned to leave the yeshivah, the door of the shul opened, and a woman who had just lost her husband walked in with a stack of blankets. Her late husband owned a textile shop, and she was giving the bachurim what she hadn't sold from her business. All the *bachurim*, especially this boy, happily took of her gift.

Many years later, in 1976, the Rosh Yeshiyah of Ponovezh, HaGaon HaRay Elazar Menachem Man Schach zt''l, called his grandson into his office and asked for a favor, "We need to go Haifa today," he told him. "There's a woman who passed away, and I want to be at her *levayah*."

The grandson complied, and they drove through a driving rain to the cemetery in Haifa. However, the grandson was surprised to see how few people were there. Only eight men had shown up and R' Schach and he completed the *minyan*. This perked up the grandson's curiosity. "Why is my holy Zaida partaking in this levayah?"

The rain persisted through the *levayah*, and after she was buried, everyone quickly made their way back to their cars. The grandson brought R' Schach to the passenger seat, but R' Schach didn't immediately get in, instead standing out in the rain for a few more moments. Eventually, he got back into the car, and they drove back to *Bnei Brak*.

R' Schach was aware of his grandson's wonder, and so he explained himself, "This woman was responsible for making me who I am. If not for her, I wouldn't have continued in yeshivah, and I wouldn't have become the Rosh Yeshivah. It was this lady who was the woman who gave us the blankets that fateful night when I was ready to leave the yeshivah and run my uncle's successful business. I had been so cold, so fatigued, and was ready to take up his offer. When she arrived and gave us those blankets, it gave me the courage to stay on, and I declined my uncle's offer."

"But what was the reason," asked the grandchild, "that you stayed out in the rain when we'd gotten back to the car?"

"I wanted to remember what it felt like to lie on the floor every night on those cold wintery days, and what her gift had spared me from feeling. That way, I can properly appreciate what she did for me."

R' Schach's grandson explained that there are several lessons to take from his grandfather's actions. First is the degree to what R' Schach did to show his hakaras hatov to a woman who helped him many years earlier, going all the way to Haifa amidst his busy schedule. Also important is how R' Schach wanted to feel the discomfort of the cold and rainy day to properly appreciate the *chessed* that she did all those years prior. But third, and perhaps most important of all, is that her chessed had an unbelievable effect which saved an entire generation. Indeed, the mitzvos that we do have unbelievable power to them. Sometimes we're given a picture of the effects, and sometimes not, but the effects are there regardless. (Stories to Inspire)

ויהי ימים רבים ודבר ה' היה אל אליהו... (מלכים א' יח-א)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY HAPTORAH BY AN UNEQUALLED HISTORIAN THE TOTAL T

that without shirking idol worship and repenting, the drought will continue indefinitely. Finally, "after many days, the word of Hashem came to Eliyahu in the third year," where the Almighty told him go and present himself before King Achav and tell him that rain will fall and grain will grow, since some in the nation have repented out of great hunger.

R' Yaakov Ashkenazi zt''l (Tze'enah Ure'enah) savs that there are times when Hashem must punish Klal Yisroel in the hope that they will repent. In fact, Chazal tell us (Megillah 14a) that King Achashverosh gave the signet ring from his hand to Haman's, with the implicit permission for

With Klal Yisroel sinning indiscriminately, Hashem brought him to do to the Jews as he pleased. This significant but simple about a terrible drought. Eliyahu HaNavi warned the nation act, though, caused Klal Yisroel to immediately repent, and a nationwide *teshuva* movement brought all the Jews together.

> The truth is that when the prophets warned the nation and even implemented certain restrictions and consequences, it was often not enough to get all the Jews to repent. Klal Yisroel would simply ignore the prophets and go on with their sinful lives. But the simple act of Achashverosh handing over his signet ring accomplished more than all of the prophet's admonishments and warnings to the nation. May it be His will, that we should not need punishments to see the folly of our ways, and may we only require a simple admonishment after which we will repent and return to *Hashem*.

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

After witnessing firsthand the מעשה העגל, Moshe Rabbeinu proceeded to throw the לוחות down, shattering them on the mountainside. The word "מידני" is read "מידני" - his hands, but written "מידני" - his hand. Why was this written so?

R' Yisrael Salanter zt''l is quoted as saying the following pshat. At first, Moshe Rabbeinu thought to himself that since the אדם למקום only affected בין אדם למקום, it was only necessary to destroy one of the לוחות, the one bearing those מצות. As a result, the *posuk* writes "מרדו" - only one of the לוחות. However, he then decided that one is not enough; he needed to break both, "וישלך מידיו". Because בין אדם לחבירו is a prerequisite and a critical component to be מקום the מקיים properly. Therefore, Moshe felt it was pointless to retain just one side of the without the other.

Perhaps we can add another machshava. Rabbeinu Yonah zt"l describes that even when people band together intending to commit an עבירה, their mindset is לתאוה יבקש נפרד. They are still divided and not אבירה. Each person has his own agenda and האוה, and he won't feel a close unity with the others. Thus, when כלל ישראל sinned, there automatically existed an element of discord among them. As a result even the portion of בין אדם לחבירו was rightly destroyed.

"שנו (מלשון שינה) עם אחד. Haman, the Amaleki, the quintessential thorn, the baal lashon hara, told King Achashverosh: "ישנו (מלשון שינה) עם אחד מפיד ומפרד בין העמיס". The Jews are "sleeping" (מצות מצות so מצות they're spread out and are lacking the protection of אחדות. In this point, he was correct. His spectacular fall from grace, culminating in his stunning demise, occurred after כלל ישראל united as one in prayer and teshuvah. Chazal, therefore, instituted the מצות המים of Mishloach Manos and Matanos La'evyonim to instill in us these ideals of אחדות and being there for one another.

May Hashem eradicate all of our enemies as He did then, and bring us the ישועות we so need, as a unified nation

משל למה הדבר דומה

ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי לה' אלי ... (לב-כו)

משל: The following is an exchange between a teacher and a student, wise beyond his years. The teacher was discussing careers and handed out an assignment asking the students to write about different types of jobs. After they handed in the assignments, the teacher gave a one question pop quiz: "What do you want to be when you grow up?"

All the pupils began feverishly writing paragraphs about their future careers, except one. This student didn't seem to be in a rush. He scribbled something quickly on his paper and sat quietly waiting for everyone to finish.

demanded. "I already finished." came the reply.

"Alright, let's see your work," said the teacher. The student אלי" - who is still true and faithful to the word of *Hashem*?!

handed in his work containing one single word: "Happy."

The teacher was taken aback, "I don't think you understand the test," he quipped. The student - a boy wise beyond his years - answered, "And I don't think you understand life."

This is a person who has direction in his life!

נמטל: As we continue to celebrate the happy joyful day of Purim - Meshulash through Sunday - let us stop and think about the costumes of the day. An old tradition is to dress up or put on some kind of costume we don't normally wear. The idea is to cover up and forget, at least momentarily, our year-round self and to re-evaluate our values. Are we really heading in the direction we ought to be? Maybe we need to The teacher, assuming he was neglecting his work, began accept upon ourselves the yoke of *Torah*, again, just like the to admonish him. "Why aren't you doing your work?" he Jews in the *Purim* story did. In the *parsha*, too, we are struck by this idea. Moshe called out to all of *Bnei Yisroel*, "מי לה'

וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלו מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר ... (לב'-ים)

INSIGHTFUL TORAH THOUGHTS ON THE WEEKLY SEDRA TO LEARN AND TO ENJOY BY R' MOSHE GELB

When Moshe descended from Har Sinai with the luchos, and saw what was happening down below, he took them and smashed them at the foot of the mountain. Apparently, the *cheit ha'eigel* was a direct contradiction to the concept of *Matan*. Torah. The **Beis HaLevi** writes that in making the eigel, Klal Yisroel had no intention to worship idols. Rather, based on their intimate knowledge of the spiritual forces in Creation, they calculated that this would help bring about tikkunim, spiritual rectifications, in the upper worlds. However, their fatal flaw was that all these tikkunim only happen through mitzvos when they are based on *Hashem's* command. Since the people acted on their own recognizance and not *Hashem's*, they were punished.

R' Chaim Volozhiner zt"l explains that at *Matan Torah*, the entire creation became subservient to the *Torah*. Beforehand, lending with ribbis was a huge chessed. You're helping someone out with a loan and just charging a small fee? Taka a chessed! But once Matan Torah arrived, it turned into one of the biggest aveiros, to the point that one who does it doesn't get up by techiyas hameisim! Chessed itself was redefined by the Torah. So, certainly, according to their cheshbonos, the Jewish people were correct - the eigel should have accomplished big tikkunim in the world. But they did not appreciate that after Moshe received the *Torah*, things had changed, Creation now turns on the command of *Hashem*, on the *Torah* and its *mitzyos*, and not on anything else. This was what Moshe conveyed to them when he threw down the *luchos: Klal Yisroel*, you missed the point! You didn't just get a set of laws when you got the *Torah*, you got the whole *beriah*, a new creation! Everything runs on *Torah*!

On Purim, this was rectified - "הדר קבלוה בימי אחשורוש" - when the Jews reaccepted the Torah after their miraculous salvation from the hands of Amalek, the embodiment of "אשר קרך בדרך" - everything in the beriah is disconnected from Hashem and His Torah. Let us too be mechazek ourselves in looking at things only through the lens of Torah! Freilichen Purim and Gut Shabbos!